

518. Jézus meghalt bűneinkért

Vad Péter Zsigmond

1. Jézus meg-halt bű-ne-in-kért, Har-mad-nap fel-tá-ma - dott, Mi meg-i - ga-zu-lásun - kért Min-den-ről szá-mot a - dott.

5

Meny-nye-i szent Aty-já-nak, És ő i - gaz-sá-gá-nak A vált-sá - got meg-fi-zet - te, A bű-nö - sök-nek he - lyet - te.

2. Életét maga letette Önként és jó kedvéből, Azt maga ismét felvette Isteni erejéből.
Ó, csudáknak csudája! Íme, az Isten Fia Értem életet áldozott, Élővé holtból változott.

3. A meghalt Jézus vére szólt Nékünk oly drága dolgot, Mert e vér Isten vére volt, Bűnt, halált ezzel oldott.
Vér, melynek nincsen mása, Ó, Betlehem forrása! Ó, Jézus egy áldozatja, Isten gyönyörű illatja!

4. Hogy ez kedves volt Istennek, Azt azzal megmutatta, Hogy szent testét ő Szentjének Sírban soká nem hagyta.
És a halál kötelét, A koporsónak törét Harmadnap széjjeloldozta, Fiát fogságból kihozta.

5. Jézus, én megholt életem, Jézus, feltámadásom, Benned bűntől mentté lettem, Benned igazulásom.
Ó, adj hát segítséget, Lelki elevenséget Az első feltámadásra: Az új életben járásra.

6. Istenséged megmutatád Életedben, holtodban; Hatalmasan bizonyítád Sírból kiszállásodban.
Ez isteni erővel Jövel, ó, Jézus, jövel! Adj új életet s meghalást, S majd második feltámadást!